

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΝΕΑΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (Τίτ. 3, 8-15)

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπή τῆς παραβολῆς τοῦ Σπορέα ποὺ σπείρει τὸ χωράφι του γιὰ νὰ ἀποδώσει καρπούς, ἔχει συνδεθεῖ μὲ τὴν ἔναρξη τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς χριστιανικῆς ζωῆς στὰ παιδιά, στὴ νέα γενιά, στοὺς νέους καὶ τὶς νέες μας. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἱεραποστολικὸ ἦθος καὶ τὸ ἴδιο ἦθος θὰ πρέπει νὰ ἔχουμε ὅλοι ἐμεῖς σὰν νὰ μὴν ἀντέχουμε νὰ κρατήσουμε δικό μας καὶ μόνο γιὰ ἐμᾶς ἢ τὴ γενιά μας ὅτι οἱ δικοὶ μας πατέρες καὶ κατηχητὲς μᾶς ἔδωσαν κάποτε στὸ παρελθόν, ὥστε σήμερα νὰ βρισκόμαστε στὸν ναό, νὰ μετέχουμε στὰ μυστήρια καὶ νὰ ἀκοῦμε τὰ πνευματικὰ μηνύματα τῆς ἡμέρας. Δὲν μᾶς ταιριάζει νὰ μὴν ἐνδιαφερόμαστε καὶ πολὺ περισσότερο νὰ μὴν θέλουμε τὰ παιδιά μας νὰ συνδεθοῦν στενὰ μὲ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ συνεχίσουν μὲ τὴ σειρά τους τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον. Δείχνουμε τὴν ἀπογοήτευσή μας γιὰ τὴν πορεία τοῦ κόσμου καὶ τὴν κυριαρχία τῆς ἀμαρτίας καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἀγνοοῦμε ὅτι ἀδιαφορῶντας γιὰ τὶς κατηχητικὲς συνάξεις καὶ τὴν πνευματικὴ πρόοδο τῶν παιδιῶν μας συμβάλλουμε σὲ αὐτὸ ποὺ καταγγέλλουμε. Ἄν θέλουμε ἕναν καινούργιο κόσμον, ἕναν ἀνακαινισμένο κόσμον, θὰ πρέπει μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις νὰ στηρίζουμε τὸ κατηχητικὸ ἔργο ποὺ μεταφέρει τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴ μιὰ γενιά πιστῶν στὴν ἄλλη. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμβεῖ ἂν ἐργαστοῦμε ὥστε τὸ «ἔδαφος» τῆς ψυχῆς μας, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδιῶν μας, νὰ γίνῃ «γῆ ἀγαθή», γιὰ νὰ

καρποφορήσει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ συνδεθεῖ ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ παραβολὴ τοῦ Σπορέα περιγράφει τὴ δυνατότητα νὰ γίνεῖ ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς καὶ βέβαια τὰ παιδιά μας, καλλιεργημένο, καλὸ χωράφι ποῦ θὰ δώσει πνευματικούς καρπούς. Ἀκούσαμε στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ὅτι ὁ Σποριάς τῆς παραβολῆς κατὰ ἕναν περιεργὸ τρόπο ρίχνει τὸν σπόρο του καὶ σὲ μὴ καλλιεργημένη γῆ. Παράξενη πρακτικὴ γιατί εἶναι ἀλήθεια ὅτι κανεὶς γεωργὸς δὲν πάει νὰ σπείρει μέσα σὲ ἀγκάθια, μέσα στὶς πέτρες ἢ στὸν πατημένο δρόμο, γιατί ἀπλούστατα δὲν πρόκειται ποτὲ ἀπὸ τέτοιους τόπους νὰ ἀπολαύσει καρπὸ. Ἀλλὰ ἐδῶ ὁ γεωργὸς εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Κύριος θέλει νὰ δείξει ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ γίνουν καλὸ χωράφι, εἶναι αἰσιόδοξοι γιὰ ὅλους μας καὶ φυσικὰ γιὰ τὰ παιδιά μας, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κατάστασή μας μόνο αἰσιοδοξία δὲν ἐμπνέει γιατί ὅλοι μας ἀνήκουμε, περισσότερο ἢ λιγότερο, καὶ στὶς τρεῖς περιπτώσεις ἄγονης γῆς ποῦ περιγράφονται στὴν παραβολή.

Ὁ Σποριάς ρίχνει τὸν σπόρο του «παρὰ τὴν ὁδόν», στὸ δημόσιο χῶρο, ἐκεῖ ποῦ οἱ ἄνθρωποι συναντιῶνται μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἀκούει ὁ ἕνας τὶς ἀπόψεις τοῦ ἄλλου καὶ ὅπου κάποιες ιδέες τελικὰ κυριαρχοῦν καὶ διαμορφώνουν τὴν ἀνθρώπινη κοινωνία. Ἐκεῖ, μπροστὰ τους, ὁ Χριστὸς σπέρνει τὸν λόγο του, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ φθάνει στὰ αὐτιά τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι δὲν φαίνεται νὰ δείχνουν τὸ παραμικρὸ ἐνδιαφέρον. Ὅσοι βρίσκονται «παρὰ τὴν ὁδόν» καὶ παραμένουν σὲ αὐτὴ τὴν κατάσταση, ἔχουν μάθει νὰ σχετίζονται ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, νὰ σχεδιάζουν τὴν κοινὴ τους ζωὴ καὶ νὰ ἐνεργοῦν σὰν νὰ μὴν ὑπάρχει Θεός, σὰν νὰ ἔχουν μπροστὰ τους μόνο τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Στὶς

κατηχητικές συνάξεις τὰ παιδιά μας μαθαίνουν τὸν τρόπο νὰ ζοῦν μπροστὰ στὸν Θεὸ κι ὄχι μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ σπόρος τοῦ Σποριᾶ ρίχνεται καὶ ἀνάμεσα στὶς πέτρες καί, ὅπως ἐξηγεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, κάτι τέτοιο συμβαίνει μὲ τοὺς ἀνθρώπους πὺ ὅταν ἀκούσουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ τὸν δέχονται μὲ χαρὰ, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φροντίσουν ὁ σπόρος νὰ ριζώσει στὶς ψυχές τους. Ὁ σπόρος γιὰ νὰ βγάλει ρίζα θέλει τὸν χρόνο του, θέλει διαρκῆ φροντίδα μέσα στὸ κατάλληλο περιβάλλον. Ἔχουμε βαπτίσει τὰ παιδιά μας, τοὺς ἔχουμε δώσει τὴν καλὴ ἀρχή, ὁ σπόρος ἔχει πέσει στὶς καρδιές τους, ἀλλὰ ἡ εὐθύνη μας δὲν ἔχει τελειώσει. Ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν πνευματικὴ τους ἀνάπτυξη εἶναι σὰν νὰ στρεφόμαστε ἐνάντια στὰ παιδιά μας καὶ σὲ ὅλες ἐκεῖνες τὶς ἐπιλογές μας πὺ ἔδωσαν ἀρχὴ στὴ χριστιανικὴ τους ζωὴ. Ἄν ἔτσι ἐνεργοῦμε τότε θὰ πρέπει νὰ ἀναμένουμε στὶς πρῶτες δυσκολίες πὺ θὰ συναντήσουν τὰ παιδιά μας νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸν Θεό. Ὅπως χωρὶς σταματημὸ συνεχίζουμε τὴν καθημερινὴ φροντίδα τῶν παιδιῶν μας, ἔτσι θὰ πρέπει καὶ νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴ συνέχεια στὴν πνευματικὴ τους ζωὴ. Τὸ κατηχητικὸ σχολεῖο αὐτὸ ἔχει ὡς σκοπὸ, νὰ συνεχίσει αὐτὸ πὺ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ξεκινήσαμε κατὰ τὴ νηπιακὴ τους ἡλικία, ὥστε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ νὰ ριζώσει μέσα τους καὶ νὰ ἀποδώσει καρπούς.

Σπόρος πέφτει καὶ ἀνάμεσα στὰ ἀγκάθια πὺ θὰ πνίξουν τὸν σπόρο καὶ δὲν θὰ ἀποδώσει καρπούς, ὅπως οἱ ποικίλες φροντίδες γιὰ ὑποθέσεις πὺ οἱ ἄνθρωποι τὶς θεωροῦμε σοβαρὲς δὲν θὰ ἐπιτρέψουν τὴν πνευματικὴ κορποφορία. Απορροφημένοι ἀπὸ τὸν ἀγῶνα μας γιὰ καταξίωση καὶ ὑλικά ἀγαθὰ, δὲν θὰ προσέξουμε τὴν παρουσία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας καὶ ἔτσι δὲν θὰ κατανοήσουμε τί θέλει νὰ μᾶς πεῖ. Τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ κατανοοῦμε ὅταν μπορούμε νὰ δοῦμε ὅτι οἱ προσδοκίες μας γιὰ μιὰ ἄνετη καὶ εὐτυχισμένη

ζωή για ἡμᾶς καὶ τὰ παιδιά μᾶς εἶναι μόνο ὀνόματα καὶ δὲν ἀνταποκρίνονται στὴν πραγματικότητα ποὺ εἶναι ὀλόκληρη τοῦ Θεοῦ. Ζώντας μέσα στὴν Ἐκκλησία μαθαίνουμε νὰ κατανοοῦμε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ ἀναγνωρίζοντας ὅτι αὐτὸς ὁ λόγος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ποὺ μεταφέρεται στὶς κατηχητικὲς συνάξεις εἶναι πρόσωπο, τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος ποὺ ἔγινε ἄνθρωπος. Παντοῦ μπορούμε νὰ συναντήσουμε τὸν Χριστὸ καὶ ἡμεῖς, καὶ τὰ παιδιά μας, ἀλλὰ στὸ κατηχητικὸ σχολεῖο ἀποτελεῖ τὸ κεντρικὸ πρόσωπο καὶ τὰ παιδιά μας ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ τὸν γνωρίσουν καλύτερα ὥστε νὰ τὸν ἀναγνωρίζουν στὴ ζωὴ τους καὶ τελικὰ νὰ τὸν συναντήσουν καὶ νὰ γίνουν ἀκόλουθοί του.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὡς πρόσωπο δημιουργεῖ σχέσεις προσωπικὲς καὶ ξεχωρίζουν αὐτὲς οἱ σχέσεις γιατί εἶναι σχέσεις ἀγάπης. Τέτοιες σχέσεις δημιουργοῦνται στὴν Ἐκκλησία, στὶς κατηχητικὲς συνάξεις, ὅπου ὁ ἕνας θὰ συναντήσῃ τὸν ἄλλο καὶ ὅπου τὰ παιδιά μας θὰ συναντήσουν τὸν Θεὸ καὶ τὰ ἄλλα παιδιά καὶ θὰ ἐνωθοῦν σὲ ἕνα σῶμα. Ἔτσι δημιουργεῖται ἡ Ἐκκλησία. Ἔτσι γίνεται «ἀγαθὴ γῆ» καὶ ἡ δική μας ψυχὴ, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδιῶν μας. Αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρώτη μας εὐθύνη μιμούμενοι τὸν Χριστὸ ποὺ ἀφιέρωσε τὴν πρώτη του παραβολὴ στὴ σπορὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν καρποφορία του στὴ ζωὴ τῶν μεγάλων, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδιῶν.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν

† Ο Τριμυθοῦντος Βαρνάβας
† Ο Τριμυθοῦντος Βαρνάβας

Ἱερά Μητρόπολις Τριμυθοῦντος,
15 Ὀκτωβρίου 2023.

Σημείωση:

Τὸ παρὸν νὰ ἀναγνωσθεῖ στὸ ἐκκλησίασμα τὴν Κυριακὴ 15 Ὀκτωβρίου 2023 καὶ νὰ ἀναρτηθεῖ στὸν πίνακα ἀνακοινώσεων τοῦ Ναοῦ.